

RUSKI INWALID

N^o.

190.

CZWARTEK.

12 Sierpnia 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: Królestwo Polskie. Wiadomości Zagraniczne Najnowsze: Francja. Rozmaitości.

WIADOMOSCI KRAIOWE.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Rozkaz Dsienny, do Woyska Polskiego.

w Kwaterze Głównej dnia 29 Lipca.
w Warszawie. 1820.

ZA NAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

Postępuią na wyższy stopień.

W Gwardyi: W pułku strzelców konnych, Podchorążowie: Stanisław Łukaszewicz, Anasztazy Woyciechowski, Alexander Russocki, Bernard Kleczkowski i Ewald Gierhardt, na Podporuczników.

W Jeździe: W pułku 1m strzelców konnych: Porucznik Leander Malinowski na Kapitana; Podporucznicy: Ludwik Mszański i Wilhelm Siemoński na Poruczników, pierwszy z pozostawieniem go przy obowiązkach Kwatermistrza; Podchorążowie: Jan Jastrzębski i Leon

Podkański i Wachmistrz starszy Woyciech Trzeciński, na Podporuczników. — W pułku 3m strzelców konnych: Podchorąży Onufry Zawadzki, i Wachmistrze starsi: Antoni Okólski i Franciszek Kawka na Podporuczników. — W pułku 2m strzelców konnych: Wachmistrze starsi: Józef Smoleński, Piotr Woytkiewicz i Podofficer Antoni Byszewski na Podporuczników. — W pułku 4m strzelców konnych: Podporucznik Paweł Brzyski na Porucznika; Wachmistrze starsi: Wincenty Wasilewski, Wincenty Michałowski, Szymon Folkierski i Tadeusz Rudnicki na Podporuczników.

7 Sierpnia.

ZA NAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

Postępuią na wyższe stopnie.

w Gwardyi: w pułku grenadierów, Porucznik Ignacy Serkowski, na Kapitana.

190

w Korpusie Artylleryi i Inżynierów.

W Batalionie Saperów; Porucznik Daniel Terszteniak, na kapitana klasy 2giey.

W jeździe. W Korpusie żandarmeryi, Wachmistrz starszy Józef Stupnicki, na Podporucznika.

Naczelny Wódz.

(podpisano) K O N S T A N T Y.

W. X. R.

Zgodno z oryginałem

Jenerał Szeł Sztabu Głównego *Toluiński*.

z Warszawy, 11 Sierpnia.

Dnia 6 b. m. i r. w Kościele PP. Wizytek w Warszawie odbył się uroczysty obrządek konsekracyi JW. Ignacego *Czyżewskiego*, Biskupa Augustowskiego. Konsekratorem był JW. *Prażmowski*, Biskup Płoski Senator Królestwa. Assystowali JW. *Lewiński*, Biskup Podlaski Senator Królestwa, i JW. *Dziędzielski*, Sufragan Kaliski.

Po tygodniowym pobycie swoim w tej Stolicy Wielki Poseł Szacha Perskiego, *Mirza Abul Hossan Chan*, opuścił dnia onegdajszego Warszawę, udając się na Brześć Litewski do Moskwy. Zatrzymał się umyślnie dłuższy dni kilka do powrotu Jego Cesarzewicowskiej Mości Wielkiego Xiążęcia *Konstantego* dla złożenia Mu swego uszanowania. Przez cały czas pobytu swego w Warszawie, starał się poznać wszelkie piękności tego miasta, pokazywał się na miejscach poświęconych zabawie, i z upodobaniem w przytomności licznie zebranych osób odwiedzał ogrody publiczne. Zwiedziwszy całą prawie Europę, widział woyska różnych narodów, ale przypatrzwszy się Instytutom woyskowym w Warszawie, i mając sobie kilkakrotnie przez Jego Cesarzewicowską Mość W. Xięcia *Konstantego* okazane woysko Polskie, z wielkiem upodobaniem przypatrywał się jego obrotom, publicznie oświadczył szczególne swoje zjad zadowolenie, i słusznie przyznał woysku naszemu przed innemi pierwszeństwo.

z Płocka, 4 Sierpnia.

W dniu wczorayszym jako rocznicę Imienia Nayaśniejszey *Maryi Fedorowny*, Nayaśniejszego Cesarza i Króla Matki, odprawione zostało w Kościele katedralnym nabożeństwo i Te

Deum odśpiewano, na którym Władze cywilne znaydowały się.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE NAYNÓWSZE.

List z Neapolu pod datą 21 z. m. zawiera między innem następujące ważne doniesienie: 16 go i 17 lipca miało miejsce wielkie i krwawe zamieszanie w Palermo stolicy Sycylii. Mieszkańcy iey oświadczyli, iż chcą mieć angielską, a nie zaś hiszpańską konstytucyą.—Według zapewnień *Dostrzegacza Austriackiego* czterysta obywateli w tem strasznym zamieszaniu utraciło życie, a wiele gmachów publicznych i domów prywatnych stało się pastwą płomieni.—Wszystkie listy otrzymane w Frankforcie z Austrii zgodnie donoszą, że dla zmocnienia woysk Austriackich znaydujących się w Lombardyi, wysyła się z tegoż cesarstwa ieszcze 30,000 żołnierza.—Z Wiednia pod dnem 2 sierpnia donoszą, że Jenerał *Baron Frimond*, mianowany jest naczelnym dowodcą tego woyska, a po nim dowodzą: Hrabia *Walmoden* osobnym korpusem jazdy i Hrabia *Bianchi* korpusem piechoty.—Rząd neapolitański wystął także woyska, które mają wylądować w Sycylii.

FRANCYA.

z Paryża, 4 Sierpnia.

W tych dniach byliśmy świadkami pożaru osobliwszego w swoim rodzaju: Począł się 31. z. m. o godzinie 5 z południa w składach win de *Bercy* za bramami miasta położonych. Niewiadomo ieszcze dotąd z pewnością od czego się począł choć twierdzą, iż ieden z dozorców oglądając ie, za nadto zbliżył się ze świecą do beczki spirytusu i ją zapalił. Ogień na sam przód ukazał się w składzie Pana *Cabanis* w trzech punktach razem; ta właśnie okoliczność każe się domyślać, że sprawcami tej klęski byli złośliwi podpalacze. Skoro ukazał się płomień, *Mer Bercy*, cała tamieczna straż ogniowa, 25 machin pożarowych paryżkich, uczniowie szkoły *Alfordskiej*, pułki gwardyi Królewskiej, znaczne oddziały gwardyi narodowej, legiony departamentów niższego *Renu i du Nord*, wiele żandarmerii i tłum ludu, wszystko się to rzuciło, aby go ugasić; lecz wszystkie usiłowania długo były bez skuteczne; spirytusy bowiem palące się z niesłychaną szybkością roznosiły ogień i do-

piero o godzinie dziewiątej po czterogodzin-
nem paleniu się ugaszonym został.—Przy tem
zdarzeniu kilku żołnierzy gwardyi Królewskiej
utraciło życie, a pięciu ludzi zginęło bez
wiadomości. Szkoda pożarem zrządzona jest
niezmierna. Samego wina spaliło się przesz-
ło 80 beczek; Cena zaś tego razem z budową
która zgorzała, do 8 milionów franków wy-
nosi. Pięćset blisko osob kupców i obywateli,
którzy składali tam swoje zapasy, znaczney do-
znali szkody a niektórzy zupełnie zrównani
zostali. Pan *Cabanis* stracił przeszło 30 be-
czek wina, a *Baron Louis* 200,000 franków
ma straty. Tutejsza kompania zabezpieczają-
ca znana pod nazwaniem *Fenix*, powinna za-
płacić 600,000, a drugie podobne towarzystwo
400,000 franków, za rozmaite budowy w nich
zabezpieczone.

Pod czas pożaru trwał mocny wiatr połu-
dniowo zachodni i gdyby był południowo
wschodni, wszystkie inne składy i domy pry-
watne po nad brzegiem rzeki leżące uległyby
podobnemu zniszczeniu. Całe pogorzeliśko za-
walone jest obręczami żelaznemi z beczek spa-
lonych pozostałemi. Paląca się wódka, roz-
lany ocet i wino płynęły rzeką, a mocne ich
wyziewy odurzały przytomnych. Niektórzy
żołnierze z kompanii ogniowej korzystając z
okoliczności pili to wszystko razem zmieszane
i wkrótce stali się niezdawnymi do ga-
szenia pożaru. Było także niemało złodzieiów,
którzy korzystali z powszechnego zamieszania;
lecz powiększney części schwytani zostali. —
Oficerowie największey dowodzili czynności i
zagrzewali przykładem swoim żołnierzy. Nie-
które pompy dla braku wody napełnione były
winem. Dla przekroczenia pożaru i przecięcia
ognia musiano rozebrać kilka domów. Ludzie
gaszący, pokolana brnęli w winie. Przedmie-
ście de *Bercy* naysmutniejszy teraz wystawia
widok.

— Znowu tu panują upały straszne i do 26
stopni *Reaumura* w cieniu dochodzą.

Winobranie tegoroczne wielką obietnicę ob-
fitość.

Xiąże *Cambaceres* powrócił do stolicy tu-
tejszey.

Jenerał *Clozel* który dotychczas był na liście
wygnańców, otrzymał nakoniec zupełne prze-
baczenie.

Liczba mieszkańców paryzkich według os-
tatniego spisu dochodzi do 713,966 osob, mię-
dzy któremi jest 55,900 cudziemców.

*Rzecz czytana na uroczystém posiedzeniu
Królewsko Warszawskiego Uniwersytetu, w
przytomności Władz krajowych, Rektora i
Członków tegoż Uniwersytetu.*

Przez FRYDERYKA Hr. SKARBKA Dokt. Fil.
*Pro Statęgo Nauk Administrac. w Kr. War.
Uniw.*

(Dokończenie.)

Przy tak sprosnyim celu wszystkie środki
godziwe być musiały. Samowładność szafowa-
ła życiem i majątkiem poddanych, ludy stały
się narzędziami wzajemney zagłady, a zniewa-
żenie ludzkości, podstępny i zdrady zasadnemi
tey poczwarney Polityki były prawidłami; ich
prawomocność niestety powszechnie uznana,
dziś ieszcze przyjęciu prawdziwey zachowaw-
czy Polityki, trudne do zniesienia zapory sta-
wia. Większa część pospolitych umysłów bał-
wochwalczo dawne piastwie przesady, i rzucić
z siebie niemoże iarżma zaslepiającey ciemno-
ty, która w nieszczęściu brata własne szczę-
ście upatrywać każe.

Egoizm narodowy głównym był skutkiem
tego opaczneygo pojęcia polityki, a ponieważ
samey ohydzie piękną czasem powierzchowną
nadać można postać, sprosny ten egoizm świę-
tem miłości oyczyzny jubarwion nazwiskiem;
pod tem godłem wszystko cokolwiek rodzaio-
wi ludzkiemu szkodzić, co go upadłać i w co-
raz głębszą ciemnotę wtrącać mogło, godzi-
wym się stało. Nie tak dalece zamilowanie
praw człowieka pod tarczą swobod narodo-
wych, iako raczej nienawiść i chęć upodlenia
sąsiedzkiego i iedność w wielkiej familii na-
rodów, nieznanem czyli raczej w pojęciu ludz-
kiem zagładzonem wyobrażeniem było.

Lecz od opaczności rzeczy ludzkich, do do-
skonałości układu natury myśl naszą przenio-
słszy, wspomniemy sobie na ten ogrom światów
natchnieniem odwiecznego twórcy w harmo-
nijnym ruchu krążących; na zgodność dzia-
łań tych niezliczonych a różnorodnych części
wielkiego stworzenia, z których każda bez
przeszkody i bez zmieszania powszechnego po-
rządku do właściwego przeznaczenia zmierza;
a natenczas w iasnym świetle uderzy umysły
nasze ta prawda: iż zgoda i iedność całej na-
tury jest hasłem i pierwiastkową zasadą.
Atoli obok tey harmoniyney zgody, którą w
całym układzie natury spostrzegamy, i tego
nam ieszcze dociec jest wolno, że się w nim
wszystkie działania i zjawienia podług odwie-

cznych prawideł odbywają, że siła i odpor wszystko w działaniu i w właściwej utrzymuje kole; gdzie ich nie masz tam czynność i życie ustają: a niemoc i bezwładność następuje. Równie jak sobie odporu bez przeciwnemu siły wystawić niemożna, tak też wyobrażeniu siły samej przez się, bez żadnego przedmiotu do działania czyli bez odporu miejsca mieć niemożna. — Siła parcia i odpor są zatem początkiem wszelkiego działania w naturze, a ponieważ zgodność pierwszą jest iey zasadą, wypada ztąd, iż działanie siły i odporu podług pierwiastkowych zasad zgodności odbywać się musi.

Skutkiem iednostajnego całej natury układu, to co prawdą w fizycznym jest świecie, w moralnym fałszem być niemożna. Jeżeli harmonijna zgoda i pierwiastkowe prawidła parcia i odporu, światy w odwiecznym utrzymują ruchu, czemużby tychże samych zasad do utrzymania społeczeństwa ludzkiego zastosować nie można? Tak jest zaiste, zgoda i iedność między wszystkimi członkami wielkiej rodziny ludzkiej, iedynie prawdziwą iey zachowania i udoskonalenia może być zasadą, a tem samem najpierwszem i najgłówniejszem prawdziwej polityki jest prawidłem; a obok nich równie jak w fizycznym świecie, siła i odpor rod ludzki w właściwej mu czynności utrzymuje.

Lecz czemuż będą w Polityce siła i odpor? — Czyliż owym nieszczęśliwym zarodem rosterek i wojen? czy sprężyną zagłady rodzaju ludzkiego? Nie zaiste; nie takie są skutki parcia i odporu w układzie natury; toczą się za ich wpływem światy w przeznaczonym dla siebie przestworze, lecz się iedne drugie nieniszczą; samo działanie siły i odporu wyższym harmonii i zgody ulega prawidłom. Toż samoby się w świecie moralnym dzieć powinno! Siła i odpor są bodźcami działalności rodzaju ludzkiego, lecz każde indywiduum, każdy naród i cała społeczność, ma odwieczne i przyrodzone prawa i powinności które ich dążności są przewodnikami.

Interes prywatny jest pobudką czynności każdego człowieka; dobro narodu jest celem życzeń i zamiarów wszystkich członków iego:

pierwszy, jest siłą działającą wewnątrz kraju; drugie siłą działającą zewnątrz w ogólnem społeczeństwie ludzkim. Zachowanie państwa, pomysłność i potęga iego, dobro słowem narodu pogodzić się nie daia, i nawet przeciwko niemu działać mogą, dążność zatem zwierzchniczej władzy w narodzie, jest tym odporem który osiągnięcie wspólnego celu pomysłności powszechnej ułatwia; wspólny udział wszystkich ludzi szczęście całej ludzkości utworzyć powinien, podobny odpór w stosunkach politycznych między wszystkimi narodami, któryby skutecznie przeciwko nieprzyjaznym iednego ludu widokom działał, ażeby dobru ludzkości na przeszkodzie nie stały; lecz niemasz jeszcze i nie łatwo przewidzieć się daie bytność, któraby wspólne narodów dobro na pieczy miała i odpor sile interessów krajowych dla dobra rodzaju ludzkiego dawała.

Lecz opór w politycznym świecie, tyle tylko pomysłność narodu lub społeczności przywodzi, ile przemoc, gwałt i samowolność działaniem iego niekieruje. Równie jak władza zwierzchnia iednego państwa celu pomysłności krajowej bez szanowania praw osobistych, bez wspierania godziwej dążności interesu własnego rządzonych osiągnąć niemożna; równie też pomysłność całej społeczności ludzkiej bez szanowania praw narodów, bez iedności, zgody i wzajemnej ich pomocy miejsca mieć niemożna; i tak w każdym narodzie działanie siły i odporu czyli interesu osobistego i pospolitego iedynym jest środkiem trafienia do pożądanego celu, tak staranie o dobro i potęgę własnego narodu bez widoku szkodenia obcemu, iedynym jest środkiem doprowadzenia ludzkości do tego stopnia udoskonalenia, do którego jest przeznaczoną.

Wielbic należy naukę która z tych zasad prawidła do ustalenia bytu i swobod narodowych wywodzi; iedność i zgoda ludów, wzajemna ufność i miłość rządów i rządzonych, wszystkie najwyższe szczęścia ludów warunki, składają iey budowę; dla tego z pocieszającym dla przyjaciela ludzkości uczuciem w tych krótkich wyrazach iey istotę objąć można: *Polityka jest nauką pokoju.*

W PETERSBURGU,

w drukarni wojennej Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.